

čidnu že pschi nej naboga dołoj. Wodliż Jakob běšcho we swojej styžnosczi sa spischku saleſt, te wojački pač jog huschegnuchu a pschebichu jog tač nesmilne, až mot tog zařa schězku choroscž ma. We Wörsche kschěſcho mloženž na najschpe psches hočnyschko poglědiuſch, toſch flesche jomu kula psches brust; won lazeſcho že hyschczí 6 mjaſezow a humre. We Spachbachu stupi nan s piwnize, aby we jſchpe klěb dožegnul sa swoje głodne žischi; toſch pschiniechu jog wojački, a grońeze, až won jo s chromu stſchelał, saſtschelichu jago ſtojezeg. Won pač běſcho newinowaty. Togo boga, pobědna ženska jo že ſkoro do ſmierschi saplaſkała. Drugi młody muž dejafcho teke ſaſtschelony hordowasch, won bu hobgnazony. To hulekańe běſcho jog tač pschejſchło, až won jaden žen s rasom humre, chudu familiju ſawostawęzy.

We Langensulzbachu kſchěchu Nimske zelu mań mužow ſaſtschelisch, ten kſchuty farač pač jich hulichowascho. Ale Gunſtedt? Gunſtedt wostańo pochmurna wěz togſameg tužneg dňa. Ssu woni na nimskich wojačow ſtſchelali? Nicht námžo to huſlęžisch. Huſhki a wojački pschi tom wostanu, až ſu s domow a s piwnizow ſtſchelali, woni že přeju a hopschiſzagaju, až ſu newinowate. Chto možo wěžesch! We tač ſczaſklem zaſu jo ſchykno možno. A tač ſu Nimske jadnog choreg w poſtoli ſaſtschelili, grońeze, až won že po swojom ſkožnem ſtatku tač namera. Gosczeńzak bu psched swojeju wjažu ſaklojty, jog ženska tejerownosczi, dwě jago goletowu buſchtej ſchězko ſrasonej; jadno jo s pschebiteju ruku až do Hagenawy gnało. — Zo te ſu ſtego hugbali? Pschaſchaj te rowy. Žiwno pač jo, až how we Fröſchweilete že nikomu kſchimda ſesta, ležrownož tudy ta bitwa nejgorſcha běſcho a ſkoro kuždy dom že woſebně dobýſch dejafcho.